

Petr Černoch – Společné stolování novozákonní církve perspektivou kolektivní paměti - Abstrakt

Kolektivní paměť je relativně nová metoda zkoumání raného křesťanství, která byla vzata z humanitního oboru zvláště sociologie. Tato diplomová práce si ji vybrala jako svoji metodu zkoumání fenoménu společného stolování a to speciálně v projevu rituálu eucharistie v 1. století našeho letopočtu. První kapitole hned po úvodu tato práce krátce pojednala o vývoji studie paměti od kolektivní paměti Mauricia Halwbachse s jejími sociálními kořeny. Ten ovlivnil současné paměťové studie skrze Jana Assmanna, který rozvinul jeho kolektivní paměť o kulturní a popsal její navázání na novozákonní bádání. Svým vymezením Kulturní paměti ukázal silné vazby v náboženství mezi identitou, mýtem a rituálem. Práce se pokusila vymezit pojmy mýtus a rituál s kterými operuje V další kapitole se zabývá jazykovým a literárním světem knih, kde se nachází slova ustanovení rituálu eucharistie, rozebírá jejich strukturu a odkazy na jídlo či společné stolování. Práce se pokusila ukázat pohled kolektivní paměti a tak osvětlit některé místa tradování a vzniku rituálu eucharistie. Na konci kapitoly se věnuje rozboru tradic podle Joachima Jeremiase a snaží se zjistit, jak se tradované verze petrifikovaly. V další kapitole se krátce věnuje intertextualitě se svátkem Pesach a v závěrečné kapitole se ještě poohlídí po některých tématech, které tento rituál skrývá. Ukázalo se tak, že škola dějin formy vykazuje některé nedostatky, které by mohla sociální (či kulturní paměť) doplnit. Zvláště v tématech tradování (orality), mýtu a rituálu a společné identity raného křesťanství.